

ACC. NR M. 12530: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Nils Hansson, Kramby
Härad: Braa Berättare: " " "
Socken: Björshög Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1952 Född år 1876 i Björshög

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkknytdor. s. 1-5.

LUF 88.

Luf 88

1.

Lofn i Kyrkskyddor Luf 88

Jag har aldrig frågat någon äldre person hur långt tillbaka i tiden det var brukligt att man hade brister och blod av blommor med sig när man gick till kyrkan de äldre som nu finnes kvar äro ju födda i senare delen av 1800 talet de som levat på 1840-1850 talet har ju berättat haft reda på mycket om dessa förhållanden de gingo ju mycket oftare till kyrkan än senare tidens människor. Jag minnes som barn att min mormoder som var född 1817 hade en brast i den ena handen som var utom lämnad denna blensterkrast var icke av så stort omfång det var ären bruk att använda Mynta, Salvia och Matron när man gick till kyrkan min mormoder som bodde i Hårlebergss Lyngby församling hade icke så nära till kyrkan så hon hade en närduk om psalmboken jag minnes ären att hon brukte lägga klöverblad som hade fyra blad och som kallades för lyckblad i psalmboken om det var vid sådana psalmer som hon tyckte bäst om tog jag icke reda på men hon framhöll att när man icke

kom i väg till kyrkan skulle man alltid läsa evangeliet för
söndagen min moder som bodde här i Bjärshög talade om att
det var brukligt att ha bibelböror med till kyrkan som innehöll
välluktande örter och som var svedda att kunna hålla sig
vakna därför att somliga präster höll rätt långa predi-
kningar de äldre prästerna brukade hålla på en timmes
tid men på senare tid håller en tid av en halvtimme
till en predikan och man ser ingen som sitter och somnar,
det förekom inte hela året om utan mest på sommaren
tid dog och kyrktagning förekom icke bruket att ha blommor
med sig till kyrkan. Det var mest de äldre kvinnorna
som hade blommor och blomsterkransar med sig till kyrkan
men det var ju alla söndagar så det var inte bara om
högtidsdagarna. År 1910-1920 talade församlingens komminister
som tjänstgjorde här vid denna tid att församlingens
män tillhörde kyrkorådet och även de andra som in-
trerade sig för kyrkan ville sätta blommor på
altaret de söndagar som det hålles gudstjänst även

prästens fem skifter med de andra fruarna ett kätti blommor
på altaret. Har hört att ~~had~~ "de kvinnor som lefde på
1850 talet" hade lyktflaskor och lyktflaskor luktlosor med
sig till kyrkan som innatill kryddes och som när man
luktede ju dem höll folk utena. Ett fåtal män avsåg
kross för att hålla sig utena på vad rätt de transporter
dem med sig vad det angick kvinnorna är ~~inte~~
kännt kvinnorna hade ju fickor i kjolarna som de
kunde bevara dessa saker i under färden till kyrkan och
de var ju det samma ^{med} männen. I Skåne på denna ort
har jag aldrig hört ontalas ett man hade någon slags
lifsmedel med sig till kyrkan men smältämningar
och blekingar som varit här på orten och arbetat i
sockerbetsfälten talas om att de hade långt till
kyrkan och körde med häst och vagn till kyrkan de hade
kyrkstolar strax bredvid kyrkan där höstarna låg in-
smatta och blev fodrade med foder under den tid som
gudsstenen pågick man hade även med sig smörgåsar

och brännvin som förtärdes innan hemfärden vid
alla större högtider förekom denna sed och även andra sönder
under vintertiden på sommaren har på senare tid de
yngre tid använd cykel vid färd till kyrkan
I yngre tid använde äldre män buns som de stoppa
in näsan även under den tid gudstjänsten pågick.
Karameller som barn och ungdom använde i
hemmet användes aldrig i kyrkan men de bjöds
ett till jämnåriga som kom på besök i hemmet.
Äpplen eller bakverk brukades aldrig att togas med till
kyrkan, vid kyrktågning brukades ha barnen efteråt i hem-
met därvid priten och de närmaste släktingarna blev
inbjudna på kaffe och mat vilket benämndes Psistvagilla
denne sed med kyrktågning upphörde i denna förs-
samling år 1909. I grannkommunerna har ju denna sed
pågått till 1920-talet och sedan den tiden aldrig hört
omtales att prästerna uttala något varkåpdkännande
eller ogillande av dessa seder och bruk.

Det är många år sedan man använde s. k. snus-
flaskor och luktdoror med sig till kyrkan. Bland
de äldre kvinnorna min hustru som är född 1882
höjde omtalar som barn att hennes mormoder när
hon gick till kyrkan i Burlöv så använde hon
snus under den tid högmässan pågick men när
hon stoppade snusen i näsan så gjorde hon det
så försiktigt som möjligt för att inte andra skulle
märka det men barnäggan var då som i våra dagar
duktiga att observera vad som pågick omkring dem. Dess
barn ansåg säkert att det var bukligt och medförde ingen
ansårs på den tiden. Männan som hade snus med sig
bjöd alltid på en prövning innan kyrkklockorna ringde
samman någon klarhillnad förekom aldrig vid dessa
tillfällen de som var lantbrukare eller de som var
arkitekter snusade tillsammans det var i början av 1900
talet numera är ^{det} samma med kyrkbesöken isynnerhet när
det är dåligt väder.